

Sygn. akt II AKa 133/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Maria Mrozik - Sztykiel /spr./

Sędziowie: SA Marek Motuk

SA Adam Wrzosek

Protokolant: st. sekr.sąd. Małgorzata Reingruber

przy udziale prokuratora Bolesława Lendziona oraz oskarżycieli posiłkowych (...) S.A i P. B. S.

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2017 r.

sprawy **1. K. S.** ur. (...) w M. s. J. i I. zd. P.

2. M. B. ur. (...) w G. s.S. i H. zd. Z.

3. D. D. T. ur. (...) w H. (Wietnam) s. D. H. i B. H.

oskarżonych o czyn z art. 258 § 1 kk, z art. 86 § 1 kks w zb. z art. 63 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks, z art. 305 ust.3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej w z w. z art. 65 § 1 kk

4. R. K. ur. (...) w P. s. M. i E. zd. G. oskarżonego o czyn z art. 258 § 1 kk, art. 86 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

5.M. M. (2) ur. (...) w S. s. E. i B. zd.F. oskarżonego o czyn z art. 258 § 1 kk, art. 86 § 1 kks w zb. z art. 63 § 2 kks, w zw. z art. 37 § 1 pkt 1, 2, 5 kks w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

z powodu apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych ad.1-3 oraz prokuratora odnośnie oskarżonych ad. 1,2,4,5 od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 15 grudnia 2016 r. sygn. VIII K 52/13

odnośnie oskarżonych K. S., M. B., D. D. T.

I.zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczenie o karze łącznej

2. uniewinnia oskarżonych od popełnienia czynu przypisanego oskarżonym odpowiednio w punktach 3, 11, 20 z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej w zw. z art. 65 § 1 kk, nadto uchyla orzeczenia z punktów 7, 15, 24 wydane na podstawie art. 46 § 2 kk; w tej części kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

IV. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk orzeka wobec oskarżonych kary łączne po roku i 4 (cztery) miesiące pozbawienia wolności, których wykonanie, przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk, z mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. warunkowo zawiesza na okres lat 3 (trzech) wobec oskarżonego K. S., na okres lat 5 (pięciu) wobec oskarżonego M. B. i na okres lat 4 (czterech) wobec oskarżonego D. D. T.;

V. na mocy art. 73 § 2 kk oddaje oskarżonych w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

VI. odnośnie oskarżonych R. K. i M. M. (2) zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, wydatkami sądowymi za postępowanie odwoławcze w tym zakresie obciąża Skarb Państwa.

VII. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych K. S., M. B., D. D. T. koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym opłatę w wysokości za obie instancje po 300 zł, zwalniając ich od ponoszenia opłaty w pozostałej części.

UZASADNIENIE

1. **K. S.** oskarżono to, że:

I. (pkt. IX aktu oskarżenia) w okresie od stycznia 2010 r. do 27 maja 2010 r. w Ś., S., W. oraz innych miejscowościach na terenie Polski a także na terenie Niemiec, wspólnie z M. B., R. A., S. M., D. D. T., M. M. (2), A. M., R. K. oraz innymi osobami, wziął udział w zorganizowanej grupie przestępczej pod kierownictwem G. S., mającej na celu nielegalny przywóz z zagranicy Wspólnot Europejskich do Polski i Niemiec papierosów – bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy oraz bez ich zgłoszenia celnego, a w konsekwencji z narażeniem na uszczuplenie należności celnych Polski i Wspólnot Europejskich o wielkiej wartości, przy czym jego rola polegała na organizowaniu odbioru i przewozu wskazanych papierosów,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. (pkt. X aktu oskarżenia) w okresie od stycznia 2010 r. do 27 maja 2010 r. w Ś., W. oraz innych miejscowościach na terenie Polski a także w miejscowościach na terenie Niemiec, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym wspólnie i w porozumieniu z G. S., M. B., R. A., S. M., D. D. T., M. M. (2), A. M., R. K. oraz innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie dopełniając ciężącego na nim obowiązku celnego, przywiózł z zagranicy Wspólnot Europejskich do Polski i Niemiec 39.099.740 papierosów bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy oraz bez ich zgłoszenia celnego, przez co naraził na uszczuplenie należność celną Polski i Wspólnot Europejskich o wielkiej wartości 13.360.613 złotych 85 groszy, w postaci cła w kwocie 900.858 złotych, podatku VAT w kwocie 2.511.689 złotych 85 groszy oraz podatku akcyzowego w kwocie 9.948.066 złotych, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, realizując przedmiotowy czyn ciągle w wyniku następujących zachowań:

- w dniu 16 lutego 2010 r. w P. i H. na terenie Niemiec oraz w Ś., Ś. i innych miejscowościach na terenie Polski, wspólnie i w porozumieniu z G. S., M. B., R. A., S. M., D. D. T. oraz innymi osobami, nielegalnie sprowadził z zagranicy Wspólnot Europejskich do Niemiec 8.490.000 papierosów w ten sposób, że po przetransportowaniu przedmiotowych papierosów drogą morską w kontenerze numer (...) do portu w H., nie dokonał ich zgłoszenia celnego lecz przywiózł samochodem ciężarowym do miejscowości P. w celu dalszej dystrybucji w Niemczech, uszczuplając w ten sposób należności Wspólnot Europejskich wynikające z niezapłaconego cła w kwocie 195.610 złotych oraz z podatku VAT w kwocie 24.809 złotych 23 groszy, przy czym jego rola polegała na organizowaniu odbioru i przewozu wskazanych papierosów;

- w dniu 20 marca 2010 r. w Ś. na terenie Polski, oraz w H. i innych miejscowościach na terenie Niemiec, wspólnie i w porozumieniu z G. S., M. B., R. A., M. M. (2), D. D. T. oraz innymi osobami, nielegalnie sprowadził z zagranicy Wspólnot Europejskich do Polski 9.000.000 papierosów, w ten sposób, że po przetransportowaniu przedmiotowych papierosów drogą morską w kontenerze numer (...) do portu w H., nie dokonał ich zgłoszenia celnego oraz nie oznaczył

znakami akcyzy lecz przywiózł samochodem ciężarowym do Ś. w celu dalszej dystrybucji w Polsce, uszczuplając w ten sposób należności Wspólnot Europejskich i Polski wynikające z niezapłaconego cła w kwocie 207.360 złotych, akcyzy w kwocie 4.692.548 złotych oraz podatku VAT w kwocie 1.157.180 złotych, przy czym jego rola polegała na organizowaniu odbioru i przewozu wskazanych papierosów;

- w dniu 27 kwietnia 2010 r. w B. i H. na terenie Niemiec oraz w Ś. i innych miejscowościach na terenie Polski, wspólnie i w porozumieniu z G. S., A. M., M. B., R. A. oraz innymi osobami, nielegalnie sprowadził z zagranicy Wspólnot Europejskich do Niemiec 10.030.000 papierosów w ten sposób, że po przetransportowaniu przedmiotowych papierosów drogą morską w kontenerze numer (...) do portu w H., nie dokonał ich zgłoszenia celnego lecz przywiózł samochodem ciężarowym do miejscowości B. w celu dalszej dystrybucji w Niemczech, uszczuplając w ten sposób należności Wspólnot Europejskich wynikające z niezapłaconego cła w kwocie 231.091 złotych oraz podatku VAT w kwocie 29.309 złotych 37 groszy, przy czym jego rola polegała na organizowaniu odbioru i przewozu wskazanych papierosów;

- w dniu 26 maja 2010 r. w H. na terenie Niemiec oraz w Ś. i innych miejscowościach na terenie Polski, wspólnie i w porozumieniu z G. S., M. B., D. D. T., R. K. oraz innymi osobami, nielegalnie sprowadził z zagranicy Wspólnot Europejskich do Niemiec 1.500.000 papierosów w ten sposób, że po przetransportowaniu przedmiotowych papierosów drogą morską w kontenerze numer (...) do portu w H., nie dokonał ich zgłoszenia celnego lecz zamierzał przewieźć je samochodem ciężarowym w celu dalszej dystrybucji w Niemczech, uszczuplając w ten sposób należności Wspólnot Europejskich wynikające z niezapłaconego cła w kwocie 34.560 złotych, oraz podatku VAT w kwocie 4.383 złotych 25 groszy, przy czym jego rola polegała na organizowaniu odbioru i przewozu wskazanych papierosów;

- w dniu 27 maja 2010 r. w W. oraz innych miejscowościach na terenie Polski oraz w H. i innych miejscowościach na terenie Niemiec, wspólnie i w porozumieniu z G. S., M. B. oraz innymi osobami, nielegalnie sprowadził z zagranicy Wspólnot Europejskich do Polski 10.079.740 papierosów w ten sposób, że po przetransportowaniu przedmiotowych papierosów drogą morską w kontenerze numer (...) do portu w H., nie dokonał ich zgłoszenia celnego oraz nie oznaczył znakami akcyzy, lecz przywiózł samochodem ciężarowym do W. w celu dalszej dystrybucji w Polsce, uszczuplając w ten sposób należności Wspólnot Europejskich i Polski wynikające z niezapłaconego cła w kwocie 232.237 złotych, akcyzy w kwocie 5.255.518 złotych oraz podatku VAT w kwocie 1.296.008, przy czym jego rola polegała na organizowaniu odbioru i przewozu wskazanych papierosów,

tj. o czyn z art. 86 § 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1,2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

III. (pkt. XI aktu oskarżenia) w okresie od 20 marca 2010 r. do 27 maja 2010 r. w Ś., W. oraz innych miejscowościach na terenie Polski, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym wspólnie i w porozumieniu z G. S., A. M., M. B., R. A., M. M. (2), D. D. T. oraz innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonywał obrotu towarami w postaci 19.079.740 papierosów znajdujących się w 953.987 paczkach o znacznej wartości w łącznej kwocie 9.253.673 złotych 90 groszy, oznaczonych podrobionymi słowno – graficznymi znakami towarowymi (...) i (...), zarejestrowanymi w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej w rejestrze znaków towarowych pod numerem R – (...), działając tym samym na szkodę właściciela wskazanego znaku towarowego – firmy (...) S.A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, realizując przedmiotowy czyn ciągle w wyniku następujących zachowań:

- w dniu 20 marca 2010 r. w Ś. oraz innych miejscowościach na terenie Polski, wspólnie i w porozumieniu z G. S., M. B., R. A., M. M. (2), D. D. T. oraz innymi osobami, dokonywał obrotu w postaci 9.000.000 papierosów znajdujących się w 450.000 paczkach, o znacznej wartości łącznej 4.365.000 złotych, oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...);

- w dniu 27 maja 2010 r. w W. oraz innych miejscowościach na terenie Polski, wspólnie i w porozumieniu z G. S., M. B. oraz innymi osobami, dokonywał obrotu towarami w postaci 10.079.740 papierosów, znajdujących się w 503.987

paczkach, o znacznej wartości łącznej 4.888.673 złotych i 90 groszy, oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...);

to jest czyn z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

2. **M. B.** oskarżono o to, że:

I. (pkt. XII aktu oskarżenia) w okresie od stycznia 2010 r. do 27 maja 2010 r. w Ś., S., W. oraz innych miejscowościach na terenie Polski a także na terenie Niemiec, wspólnie z A. M., K. S., R. A., S. M., D. D. T., R. K., M. M. (2) oraz innymi osobami, wziął udział w zorganizowanej grupie przestępczej pod kierownictwem G. S., mającej na celu nielegalny przywóz z zagranicy Wspólnot Europejskich do Polski i Niemiec papierosów – bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy oraz bez ich zgłoszenia celnego, a w konsekwencji z narażeniem na uszczuplenie należności celnych Polski i Wspólnot Europejskich o wielkiej wartości, przy czym jego rola polegała na organizowaniu odbioru i przewozu wskazanych papierosów,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. (pkt. XIII aktu oskarżenia) w okresie od stycznia 2010 r. do 27 maja 2010 r. w Ś., W. oraz innych miejscowościach na terenie Polski a także w miejscowościach na terenie Niemiec, działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym wspólnie i w porozumieniu z G. S., A. M., K. S., R. A., S. M., D. D. T., R. K., M. M. (2) oraz innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie dopełniając ciężącego na nim obowiązku celnego, przywiózł z zagranicy Wspólnot Europejskich do Polski i Niemiec 39.099.740 papierosów bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy oraz bez ich zgłoszenia celnego, przez co naraził na uszczuplenie należność celną Polski i Wspólnot Europejskich o wielkiej wartości 13.360.613 złotych 85 groszy, w postaci cła w kwocie 900.858 złotych, podatku VAT w kwocie 2.511.689 złotych 85 groszy oraz podatku akcyzowego w kwocie 9.948.066 złotych, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, realizując przedmiotowy czyn ciągle w wyniku następujących zachowań:

- w dniu 16 lutego 2010 r. w P. i H. na terenie Niemiec oraz w Ś., Ś. i innych miejscowościach na terenie Polski, wspólnie i w porozumieniu z G. S., K. S., S. M., D. D. T. oraz innymi osobami, nielegalnie sprowadził z zagranicy Wspólnot Europejskich do Niemiec 8.490.000 papierosów w ten sposób, że po przetransportowaniu przedmiotowych papierosów drogą morską w kontenerze numer (...) do portu w H., nie dokonał ich zgłoszenia celnego lecz przywiózł samochodem ciężarowym do miejscowości P. w celu dalszej dystrybucji w Niemczech, uszczuplając w ten sposób należności Wspólnot Europejskich wynikające z niezapłaconego cła w kwocie 195.610 złotych oraz z podatku VAT w kwocie 24.809 złotych 23 groszy, przy czym jego rola polegała na organizowaniu odbioru i przewozu wskazanych papierosów;

- w dniu 20 marca 2010 r. w Ś. na terenie Polski, oraz w H. i innych miejscowościach na terenie Niemiec, wspólnie i w porozumieniu z G. S., K. S., R. A., M. M. (2), D. D. T. oraz innymi osobami, nielegalnie sprowadził z zagranicy Wspólnot Europejskich do Polski 9.000.000 papierosów, w ten sposób, że po przetransportowaniu przedmiotowych papierosów drogą morską w kontenerze numer (...) do portu w H., nie dokonał ich zgłoszenia celnego oraz nie oznaczył znakami akcyzy lecz przywiózł samochodem ciężarowym do Ś. w celu dalszej dystrybucji w Polsce, uszczuplając w ten sposób należności Wspólnot Europejskich i Polski wynikające z niezapłaconego cła w kwocie 207.360 złotych, akcyzy w kwocie 4.692.548 złotych oraz podatku VAT w kwocie 1.157.180 złotych, przy czym jego rola polegała na organizowaniu odbioru i przewozu wskazanych papierosów;

- w dniu 27 kwietnia 2010 r. w B. i H. na terenie Niemiec oraz w Ś. i innych miejscowościach na terenie Polski, wspólnie i w porozumieniu w G. S., A. M., K. S., R. A. oraz innymi osobami, nielegalnie sprowadził z zagranicy Wspólnot Europejskich do Niemiec 10.030.000 papierosów w ten sposób, że po przetransportowaniu przedmiotowych papierosów drogą morską w kontenerze numer (...) do portu w H., nie dokonał ich zgłoszenia celnego lecz przywiózł samochodem ciężarowym do miejscowości B. w celu dalszej dystrybucji w Niemczech, uszczuplając

w ten sposób należności Wspólnot Europejskich wynikające z niezapłaconego cła w kwocie 231.091 złotych oraz podatku VAT w kwocie 29.309 złotych 37 groszy, przy czym jego rola polegała na organizowaniu odbioru i przewozu wskazanych papierosów;

- w dniu 26 maja 2010 r. w H. na terenie Niemiec oraz w Ś. i innych miejscowościach na terenie Polski, wspólnie i w porozumieniu z G. S., K. S., D. D. T., R. K. oraz innymi osobami, nielegalnie sprowadził z zagranicy Wspólnot Europejskich do Niemiec 1.500.000 papierosów w ten sposób, że po przetransportowaniu przedmiotowych papierosów drogą morską w kontenerze numer (...) do portu w H., nie dokonał ich zgłoszenia celnego lecz zamierzał przewieźć je samochodem ciężarowym w celu dalszej dystrybucji w Niemczech, uszczuplając w ten sposób należności Wspólnot Europejskich wynikające z niezapłaconego cła w kwocie 34.560 złotych, oraz podatku VAT w kwocie 4.383 złotych 25 groszy, przy czym jego rola polegała na organizowaniu odbioru i przewozu wskazanych papierosów;

- w dniu 27 maja 2010 r. w W. oraz innych miejscowościach na terenie Polski oraz w H. i innych miejscowościach na terenie Niemiec, wspólnie i w porozumieniu z G. S. oraz innymi osobami, nielegalnie sprowadził z zagranicy Wspólnot Europejskich do Polski 10.079.740 papierosów w ten sposób, że po przetransportowaniu przedmiotowych papierosów drogą morską w kontenerze numer (...) do portu w H., nie dokonał ich zgłoszenia celnego oraz nie oznaczył znakami akcyzy, lecz przywiózł samochodem ciężarowym do W. w celu dalszej dystrybucji w Polsce, uszczuplając w ten sposób należności Wspólnot Europejskich i Polski wynikające z niezapłaconego cła w kwocie 232.237 złotych, akcyzy w kwocie 5.255.518 złotych oraz podatku VAT w kwocie 1.296.008, przy czym jego rola polegała na organizowaniu odbioru i przewozu wskazanych papierosów;

tj. o czyn z art. 86 § 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1,2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

III. (pkt. XIV aktu oskarżenia) w okresie od 20 marca 2010 r. do 27 maja 2010 r. w Ś., W. oraz innych miejscowościach na terenie Polski, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym wspólnie i w porozumieniu z G. S., K. S., R. A., M. M. (2), D. D. T. oraz innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonywał obrotu towarami w postaci 19.079.740 papierosów znajdujących się w 953.987 paczkach o znacznej wartości w łącznej kwocie 9.253.673 złotych 90 groszy, oznaczonych podrobionymi słowno – graficznymi znakami towarowymi (...) i (...), zarejestrowanymi w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej w rejestrze znaków towarowych pod numerem R – (...), działając tym samym na szkodę właściciela wskazanego znaku towarowego – firmy (...) S.A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, realizując przedmiotowy czyn ciągły w wyniku następujących zachowań:

- w dniu 20 marca 2010 r. w Ś. oraz innych miejscowościach na terenie Polski, wspólnie i w porozumieniu z G. S., K. S., R. A., M. M. (2), D. D. T. oraz innymi osobami, dokonywał obrotu w postaci 9.000.000 papierosów znajdujących się w 450.000 paczkach, o znacznej wartości łącznej 4.365.000 złotych, oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...);

- w dniu 27 maja 2010 r. w W. oraz innych miejscowościach na terenie Polski, wspólnie i w porozumieniu z G. S., K. S. oraz innymi osobami, dokonywał obrotu towarami w postaci 10.079.740 papierosów, znajdujących się w 503.987 paczkach, o znacznej wartości łącznej 4.888.673 złotych i 90 groszy, oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi (...),

to jest czyn z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

3. **R. K.** oskarżono o to, że:

I. (pkt. XVIII aktu oskarżenia) w okresie marca - maja 2010 r. w H. na terenie Niemiec oraz w Ś. i innych miejscowościach na terenie Polski, wspólnie z G. S., M. B., K. S., D. D. T. oraz innymi osobami, wziął udział w zorganizowanej grupie przestępczej pod kierownictwem G. S., mającej na celu nielegalny przywóz z zagranicy

Wspólnot Europejskich do Niemiec papierosów – bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy oraz bez ich zgłoszenia celnego, a w konsekwencji z narażeniem na uszczuplenie należności celnych Wspólnot Europejskich o wielkiej wartości, przy czym jego rola polegała na współfinansowaniu zakupu i przewozu wskazanych papierosów,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. (pkt. XIX aktu oskarżenia) w dniu 26 maja 2010 r. w H. na terenie Niemiec oraz w Ś. i innych miejscowościach na terenie Polski, wspólnie i w porozumieniu z G. S., M. B., K. S., D. D. T. oraz innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nielegalnie sprowadził z zagranicy Wspólnot Europejskich do Niemiec 1.500.000 papierosów w ten sposób, że po przetransportowaniu przedmiotowych papierosów drogą morską w kontenerze numer (...) do portu w H., nie dokonał ich zgłoszenia celnego lecz zamierzał przewieźć je samochodem ciężarowym w celu dalszej dystrybucji w Niemczech, uszczuplając w ten sposób należności Wspólnot Europejskich wynikające z niezapłaconego cła w kwocie 34.560 złotych, oraz podatku VAT w kwocie 4.383 złotych 25 groszy, przy czym jego rola polegała na organizacji zakupu i przywozu wskazanych papierosów ,

tj. o czyn z art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1,2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

4. **D. D. T.** oskarżono o to, że:

I. (pkt. XX aktu oskarżenia) w okresie od stycznia 2010 r. do 27 maja 2010 r. w Ś. oraz innych miejscowościach na terenie Polski a także miejscowościach na terenie Niemiec, wspólnie z M. B., K. S., R. A., R. K., S. M., M. M. (2) oraz innymi osobami, wziął udział w zorganizowanej grupie przestępczej pod kierownictwem G. S., mającej na celu nielegalny przywóz z zagranicy Wspólnot Europejskich do Polski i Niemiec papierosów – bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy oraz bez ich zgłoszenia celnego, a w konsekwencji z narażeniem na uszczuplenie należności celnych Polski i Wspólnot Europejskich o wielkiej wartości, przy czym jego rola polegała na organizacji zakupu wskazanych papierosów,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. (pkt. XXI aktu oskarżenia) w okresie od stycznia 2010 r. do 27 maja 2010 r. w Ś., W. oraz innych miejscowościach na terenie Polski a także w miejscowościach na terenie Niemiec, działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym wspólnie i w porozumieniu z M. B., K. S., R. A., R. K., S. M., M. M. (2) oraz innymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie dopełniając ciążącego na nim obowiązku celnego, przywiózł z zagranicy Wspólnot Europejskich do Polski oraz udzielał pomocy do przywiezienia z zagranicy Wspólnot Europejskich do Niemiec łącznie 18.990.000 papierosów bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy oraz bez ich zgłoszenia celnego, przez co naraził na uszczuplenie należność celną Polski i Wspólnot Europejskich o wielkiej wartości 6.316.450 złotych 48 groszy, w postaci cła w kwocie 437.530 złotych, podatku VAT w kwocie 1.186.372 złotych 48 groszy oraz podatku akcyzowego w kwocie 4.692.548 złotych, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, realizując przedmiotowy czyn ciągle w wyniku następujących zachowań:

- w dniu 16 lutego 2010 r. w P. i H. na terenie Niemiec oraz w Ś., Ś. i innych miejscowościach na terenie Polski, w zamiarze aby G. S., M. B., K. S., R. A., S. M. oraz innymi osobami, nielegalnie sprowadzili z zagranicy Wspólnot Europejskich do Niemiec 8.490.000 papierosów w ten sposób, że po przetransportowaniu przedmiotowych papierosów drogą morską w kontenerze numer (...) do portu w H., nie dokonali ich zgłoszenia celnego lecz przywieźli samochodem ciężarowym do miejscowości P. w celu dalszej dystrybucji w Niemczech, uszczuplając w ten sposób należności Wspólnot Europejskich wynikające z niezapłaconego cła w kwocie 195.610 złotych oraz z podatku VAT w kwocie 24.809 złotych 23 groszy, swoim zachowaniem ułatwił popełnienie czynu zabronionego w opisanym zakresie poprzez współorganizację finansowania zakupu i przywozu wskazanych papierosów;

- w dniu 20 marca 2010 r. w Ś. i innych miejscowościach na terenie Polski, w zamiarze aby G. S., M. B., K. S., R. A., M. M. (2) wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nielegalnie sprowadzili z zagranicy Wspólnot Europejskich do Polski 9.000.000 papierosów, w ten sposób, że po przetransportowaniu przedmiotowych papierosów drogą morską w kontenerze numer (...) do portu w H., nie dokonali ich zgłoszenia celnego lecz przywieźli samochodem ciężarowym do Ś. w celu dalszej dystrybucji w Polsce, uszczuplając w ten sposób należności Wspólnot Europejskich i Polski wynikające z niezapłaconego cła w kwocie 207.360 złotych, akcyzy w kwocie 4.692.548 złotych oraz podatku VAT w kwocie 1.157.180 złotych, swoim zachowaniem ułatwił popełnienie czynu zabronionego w opisanym zakresie, poprzez współorganizację finansowania zakupu i przywozu wskazanych papierosów;

- w dniu 26 maja 2010 r. w H. na terenie Niemiec oraz w Ś. i innych miejscowościach na terenie Polski, w zamiarze aby G. S., M. B., K. S., R. K., wspólnie i w porozumieniu ze sobą oraz innymi osobami, nielegalnie sprowadzili z zagranicy Wspólnot Europejskich do Niemiec 1.500.000 papierosów w ten sposób, że po przetransportowaniu przedmiotowych papierosów drogą morską w kontenerze numer (...) do portu w H., nie dokonali ich zgłoszenia celnego lecz zamierzali przywieść samochodem ciężarowym w celu dalszej dystrybucji w Niemczech, uszczuplając w ten sposób należności Wspólnot Europejskich wynikające z niezapłaconego cła w kwocie 34.560 złotych, oraz podatku VAT w kwocie 4.383 złotych 25 groszy, swoim zachowaniem ułatwił popełnienie czynu zabronionego w opisanym zakresie poprzez współorganizację finansowania zakupu i przywozu wskazanych papierosów,

to jest o czyn z art. 86 § 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37

§ 1 pkt. 1,2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1,2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

III. (pkt. XXII aktu oskarżenia) w dniu 20 marca 2010 r. w Ś. oraz innych miejscowościach na terenie Polski, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym wspólnie i w porozumieniu z G. S., M. B., K. S., M. M. (2), R. A. oraz innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał obrotu towarami w postaci 9.000.000 papierosów znajdujących się w 450.000 paczkach o znacznej wartości 4.365.000 złotych, oznaczonych podrobionymi słowno – graficznymi znakami towarowymi (...) zarejestrowanymi w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej w rejestrze znaków towarowych pod numerem R – (...), działając tym samym na szkodę właściciela wskazanego znaku towarowego – firmy (...) S.A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

to jest czyn z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

5. ***M. M. (2)*** oskarżono o to, że:

I. (pkt. XXVII aktu oskarżenia) w okresie marca 2010 r. w Ś. oraz innych miejscowościach na terenie Polski a także miejscowościach na terenie Niemiec, wspólnie z M. B., K. S., R. A., D. D. T. oraz innymi osobami, wziął udział w zorganizowanej grupie przestępczej pod kierownictwem G. S., mającej na celu nielegalny przywóz z zagranicy Wspólnot Europejskich do Polski i Niemiec papierosów – bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy oraz bez ich zgłoszenia celnego, a w konsekwencji z narażeniem na uszczuplenie należności celnych Polski i Wspólnot Europejskich o wielkiej wartości, przy czym jego rola polegała na przewozie wskazanych papierosów,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. (pkt. XXVIII aktu oskarżenia) w dniu 20 marca 2010 r. w Ś. na terenie Polski, oraz w H. i innych miejscowościach na terenie Niemiec wspólnie i w porozumieniu z G. S., M. B., K. S., R. A., D. D. T. oraz innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nielegalnie sprowadzili z zagranicy Wspólnot Europejskich do Polski 9.000.000 papierosów, w ten sposób, że po przetransportowaniu przedmiotowych papierosów drogą morską w kontenerze numer (...) do portu

w H., nie dokonał ich zgłoszenia celnego oraz nie oznaczył znakami akcyzy lecz przywiózł samochodem ciężarowym do Ś. w celu dalszej dystrybucji w Polsce, uszczuplając w ten sposób należności Wspólnot Europejskich i Polski wielkiej wartości 6.057.088 złotych wynikające z niezapłaconego cła w kwocie 207.360 złotych, akcyzy w kwocie 4.692.548 złotych oraz podatku VAT w kwocie 1.157.180 złotych, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu a jego rola polegała na przewozie wskazanych papierosów,

to jest o czyn z art. 86 § 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1,2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.;

III. (pkt. XXIX aktu oskarżenia) w dniu 20 marca 2010 r. w Ś. oraz innych miejscowościach na terenie Polski, działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym wspólnie i w porozumieniu z G. S., M. B., K. S., R. A., D. D. T. oraz innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, dokonał obrotu towarami w postaci 9.000.000 papierosów znajdujących się w 450.000 paczkach o znacznej wartości 4.365.000 złotych, oznaczonych podrobionymi słowno – graficznymi znakami towarowymi (...) zarejestrowanymi w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej w rejestrze znaków towarowych pod numerem R – (...), działając tym samym na szkodę właściciela wskazanego znaku towarowego – firmy (...) S.A., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

to jest czyn z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 15 grudnia 2016 r. sygn. akt VIII K 52/13 przy zastosowaniu przepisów ustawy Kodeks Karny w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku, z mocy art. 4 § 1 k.k. orzekł:

1. oskarżonego K. S. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. IX aktu oskarżenia, kwalifikowanego z art. 258 § 1 k.k., z tym, iż z opisu czynu zarzucanego eliminował przyjęcie współdziałania z M. M. (2) i R. K. i za to, na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazał oskarżonego na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. oskarżonego K. S. uznał za winnego czynu zarzucanego mu w pkt. X aktu oskarżenia, który zakwalifikował z art. 86 § 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., przy czym z opisu czynu eliminował przyjęcie działania wspólnie i w porozumieniu z M. M. (2) i R. K. oraz przyjęcie, że z popełnienia przestępstwa oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodu, a nadto ustala, że uszczuplenie należności celnych Polski i Wspólnot Europejskich dotyczyło kwoty 15.854.416 zł i że ogólna liczba papierosów przywiezionych z zagranicy Wspólnot Europejskich do Polski i Niemiec stanowiła 39.059.740 sztuk; a także ustalił, iż uszczuplenia podatku VAT wynosiły ogólnie 5.027.270 zł; w odniesieniu do zdarzenia z dnia 16 lutego 2010 r. – 1.091.606 zł; w odniesieniu do zdarzenia z dnia 27 kwietnia 2010 r. – 1.289.613 zł, w odniesieniu do zdarzenia z dnia 26 maja 2010 r. – 192.863,00 zł, jak też ustala, że w dniu 20 marca 2010 r. zostało sprowadzonych 8.960.000 papierosów, w wyniku czego doszło do uszczuplenia należności Wspólnot Europejskich i Polski wynikających z niezapłaconego cła w kwocie 206.438 zł, akcyzy w kwocie 4.671.692 zł i podatku VAT w kwocie 1.152.037 zł; a nadto ustala, że kontener w którym sprowadzono nielegalnie papierosy w dniu 27 maja 2010 r. nosił numer (...) i za to, na podstawie powołanych przepisów oskarżonego skazał, a na podstawie art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 k.k.s. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200 (dwustu) złotych;

3. oskarżonego K. S. uznał za winnego czynu zarzucanego mu w pkt. XI aktu oskarżenia, zakwalifikowanego z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z tym, iż z opisu czynu eliminował przyjęcie, iż czyn ten został popełniony wspólnie i w porozumieniu z M. M. (2), a nadto przyjęcie, że z popełnienia przestępstwa oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodu, ustalając, że czynu tego oskarżony dopuścił się w stosunku do mienia znacznej wartości, a nadto ustala, że w dniu 20.03.2010 r. oskarżony dokonywał obrotu 8.960.000 papierosów, znajdujących się w 448.000 paczek o znacznej wartości łącznej 4.364.864 zł, a tym samym, że w okresie od 20 marca 2010 r. do 27 maja 2010 r. dokonywał obrotu towarami oznaczonymi

podrobionymi znakami towarowymi (...) i (...) w postaci 19.039.740 papierosów, znajdujących się w 951.987 paczkach o znacznej wartości w łącznej kwocie 9.253.537 złotych; i za to, na podstawie powołanych przepisów oskarżonego skazuje, a na podstawie art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczone w pkt. 1 – 3 względem oskarżonego K. S. kary pozbawienia wolności połączył i orzekł karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

5. na podstawie art. 69 § 1, § 2 i § 3 k.k. i art. 70 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej co do oskarżonego K. S. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech) lat tytułem próby;

6. na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddał oskarżonego K. S. w okresie próby pod dozór kuratora;

7. na podstawie art. 46 § 2 k.k. w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu w pkt. 3 wyroku, zakwalifikowanego z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego K. S. obowiązek zapłaty nawiazki na rzecz pokrzywdzonych (...) S.A. w kwocie po 2.500 (dwa tysiące pięciuset) złotych;

8. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. na poczet orzeczonej w pkt. 2 wyroku kary grzywny zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego K. S. w sprawie, w okresie od dnia 24.10.2011 r. do dnia 12.12.2011 r. uznając orzeczoną karę grzywny za wykonaną w całości;

9. oskarżonego M. B. uznał za winnego czynu zarzucanego mu w pkt. XII aktu oskarżenia, zakwalifikowanego z art. 258 § 1 k.k., z tym, iż z opisu czynu eliminował przyjęcie o działaniu wspólnie i w porozumieniu z R. K. i M. M. (2) i za to, na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazuje oskarżonego na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

10. oskarżonego M. B. uznał za winnego czynu zarzucanego mu w pkt. XIII aktu oskarżenia, który zakwalifikował z art. 86 § 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., przy czym z opisu czynu eliminował przyjęcie działania wspólnie i w porozumieniu z M. M. (2) i R. K. oraz przyjęcie, że z popełnienia przestępstwa oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodu, a nadto ustalił, że uszczuplenie należności celnych Polski i Wspólnot Europejskich dotyczyło kwoty 15.854.416 zł i że ogólna liczba papierosów przywiezionych z zagranicy Wspólnot Europejskich do Polski i Niemiec stanowiła 39.059.740 sztuk, a nadto ustala, że uszczuplenie należności celnych Polski i Wspólnot Europejskich dotyczyło kwoty 15.876.194 zł; a także, iż uszczuplenia podatku VAT wynosiły ogólnie 5.027.270 zł; w odniesieniu do zdarzenia z dnia 16 lutego 2010 r. – 1.091.606 zł; w odniesieniu do zdarzenia z dnia 27 kwietnia 2010 r. – 1.289.613 zł, w odniesieniu do zdarzenia z dnia 26 maja 2010 r. – 192.863,00 zł, jak też ustala, że w dniu 20.03.2010 r. zostało sprowadzonych 8.960.000 papierosów, w wyniku czego doszło do uszczuplenia należności Wspólnot Europejskich i Polski wynikających z niezapłaconego cła w kwocie 206.438 zł, akcyzy w kwocie 4.671.692 zł i podatku VAT w kwocie 1.152.037 zł; a nadto ustala, że kontener w którym sprowadzono nielegalnie papierosy w dniu 27 maja 2010 r. nosił numer (...) i za to, na podstawie powołanych przepisów oskarżonego skazał, a na podstawie art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 k.k.s. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200 (dwustu) złotych;

11. oskarżonego M. B. uznał za winnego czynu zarzucanego mu w pkt. XIV aktu oskarżenia, zakwalifikowanego z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z tym, iż z opisu czynu eliminował przyjęcie, iż czyn ten został popełniony wspólnie i w porozumieniu z M. M. (2), a nadto przyjęcie, że z popełnienia przestępstwa oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodu, ustalając, że czynu tego oskarżony dopuścił się w stosunku do mienia znacznej wartości, a nadto ustala, że w dniu 20.03.2010 r. oskarżony dokonywał obrotu 8.960.000 papierosów, znajdujących się w 448.000 paczek o znacznej wartości łącznej 4.364.864 zł, a tym samym, że w okresie od 20 marca 2010 r. do 27 maja 2010 r. dokonywał obrotu towarami oznaczonymi podrobionymi znakami towarowymi (...) i (...) w postaci 19.039.740 papierosów, znajdujących się w 951.987 paczkach o znacznej wartości w łącznej kwocie 9.253.537 złotych; i za to, na podstawie powołanych przepisów oskarżonego

skazał, a na podstawie art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

12. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczone w pkt. 9 – 11 wyroku względem oskarżonego M. B. kary pozbawienia wolności połączył i orzekł karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

13. na podstawie art. 69 § 1, § 2 i § 3 k.k. i art. 70 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej co do oskarżonego M. B. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby;

14. na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddał oskarżonego M. B. w okresie próby pod dozór kuratora;

15. na podstawie art. 46 § 2 k.k. w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu M. B. w pkt. 11 wyroku, zakwalifikowanego z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. orzekł wobec M. B. obowiązek zapłaty nawiazki na rzecz pokrzywdzonych (...) S.A. i P. B. S. w kwocie po 2.500 (dwa tysiące pięćset) złotych;

16. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. na poczet orzeczonej w pkt. 9 wyroku kary grzywny zaliczył oskarżonemu M. B. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 24.10.2011 r. do dnia 12.12.2011 r., uznając orzeczoną karę grzywny za wykonaną w całości;

17. oskarżonego R. K. uniewinnił od popełnienia zarzucanych mu czynów;

18. oskarżonego D. D. T. uznał za winnego czynu zarzucanego mu w pkt. XX aktu oskarżenia, zakwalifikowanego z art. 258 § 1 k.k., z tym, iż z opisu czynu eliminował przyjęcie działania wspólnie i w porozumieniu z R. K. i M. M. (2) i za to, na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

19. oskarżonego D. D. T. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. XXI aktu oskarżenia, uznał za winnego tego, że w okresie od stycznia 2010 r. do 26 maja 2010 r. w Ś., W. oraz innych miejscowościach na terenie Polski a także w miejscowościach na terenie Niemiec, działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw, w tym wspólnie i w porozumieniu z M. B., K. S., R. A., S. M. oraz innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nie dopełniając ciężącego na nim obowiązku celnego, przywiózł z zagranicy Wspólnot Europejskich do Polski i Niemiec łącznie 18.950.000 papierosów bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy oraz bez ich zgłoszenia celnego, przez co naraził na uszczuplenie należność celną Polski i Wspólnot Europejskich o wielkiej wartości 7.544.806 złotych, w postaci cła w kwocie 436.608 złotych, podatku VAT w kwocie 2.436.506 złotych oraz podatku akcyzowego w kwocie 4.671.692 złotych, realizując przedmiotowy czyn ciągle w wyniku następujących zachowań:

- w dniu 16 lutego 2010 r. w P. i H. na terenie Niemiec oraz w Ś., Ś. i innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu z G. S., M. B., K. S., R. A., S. M. oraz innymi osobami, nielegalnie sprowadził z zagranicy Wspólnot Europejskich do Niemiec 8.490.000 papierosów w ten sposób, że po przetransportowaniu przedmiotowych papierosów drogą morską w kontenerze numer (...) do portu w H., nie dokonał ich zgłoszenia celnego lecz przywiózł samochodem ciężarowym do miejscowości P. w celu dalszej dystrybucji w Niemczech, uszczuplając w ten sposób należności Wspólnot Europejskich wynikające z niezapłaconego cła w kwocie 195.610 złotych oraz z podatku VAT w kwocie 1.091.606 złotych, przy czym jego rola polegała na współorganizacji finansowania zakupu i przywozu wskazanych papierosów;

- w dniu 20 marca 2010 r. w Ś. i innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu z G. S., M. B., K. S., R. A. oraz innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nielegalnie sprowadził z zagranicy Wspólnot Europejskich do Polski 8.960.000 papierosów, w ten sposób, że po przetransportowaniu przedmiotowych papierosów drogą morską w kontenerze numer (...) do portu w H., nie dokonał ich zgłoszenia celnego lecz przywiózł samochodem ciężarowym do Ś. w celu dalszej dystrybucji w Polsce, uszczuplając w ten sposób należności Wspólnot Europejskich i Polski wynikające z niezapłaconego cła w kwocie 206.438 złotych, akcyzy w kwocie 4.671.692 złotych

oraz podatku VAT w kwocie 1.152.037 złotych, przy czym jego rola polegała na współorganizacji finansowania zakupu i przywozu wskazanych papierosów;

- w dniu 26 maja 2010 r. w H. na terenie Niemiec oraz w Ś. i innych miejscowościach na terenie Polski, działając wspólnie i w porozumieniu z G. S., M. B., K. S. oraz innymi osobami, nielegalnie sprowadził z zagranicy Wspólnot Europejskich do Niemiec 1.500.000 papierosów w ten sposób, że po przetransportowaniu przedmiotowych papierosów drogą morską w kontenerze numer (...) do portu w H., nie dokonał ich zgłoszenia celnego lecz zamierzał przywieść samochodem ciężarowym w celu dalszej dystrybucji w Niemczech, uszczuplając w ten sposób należności Wspólnot Europejskich wynikające z niezapłaconego cła w kwocie 34.560 złotych, oraz podatku VAT w kwocie 192.863,00 zł, przy czym jego rola polegała na współorganizacji finansowania zakupu i przywozu wskazanych papierosów; to jest czynu zakwalifikowanego z art. 86 § 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to, na podstawie powołanych przepisów oskarżonego skazał, a na podstawie art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt. 1 k.k.s. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 200 (dwustu) złotych;

20. oskarżonego D. D. T. uznał za winnego czynu zarzucanego mu w pkt. XXII aktu oskarżenia, zakwalifikowanego z art. art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej w zw. z art. 65 § 1 k.k., z tym, iż z opisu czynu eliminował przyjęcie, iż czyn ten został popełniony wspólnie i w porozumieniu z M. M. (2), a nadto przyjęcie, iż z popełnienia tegoż przestępstwa oskarżony uczynił sobie stałe źródło dochodu, ustalając, że czynu tego oskarżony dopuścił się w stosunku do mienia znacznej wartości, a nadto ustala, że oskarżony dokonał obrotu towarami oznaczonymi podrobionymi znakami towarowymi (...) w postaci 8.960.000 papierosów, znajdujących się w 448.000 paczkach o znacznej wartości 4.364.864 złotych; i za to, na podstawie powołanych przepisów oskarżonego skazał i wymierzył mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

21. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczone w pkt. 18 – 20 wyroku względem oskarżonego D. D. T. kary pozbawienia wolności połączył i orzekł karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

22. na podstawie art. 69 § 1, § 2 i § 3 k.k. i art. 70 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej co do oskarżonego D. D. T. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 4 (czterech) lat tytułem próby;

23. na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddał oskarżonego D. D. T. w okresie próby pod dozór kuratora;

24. na podstawie art. 46 § 2 k.k. w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu D. D. T. w pkt. 20 wyroku, zakwalifikowanego z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej w zw. z art. 65 § 1 k.k. orzekł wobec D. D. T. obowiązek zapłaty nawiązki na rzecz pokrzywdzonego P. B. S. w kwocie 3.000 (trzech tysięcy) złotych;

25. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s. na poczet orzeczonej w pkt. 18 wyroku kary grzywny zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego D. D. T. w sprawie od dnia 12.01.2012 r. do dnia 1.02.2012 r., uznając orzeczoną karę grzywny za wykonaną co do 42 (czterdziestu dwóch) stawek dziennych;

26. oskarżonego M. M. (2) uniewinnił od popełnienia zarzucanych mu czynów;

27. na podstawie art. 30 § 3 k.k.s. w zw. z art. 31 § 6 k.k.s. orzekł wobec oskarżonych K. S., M. B. oraz D. D. T. w odniesieniu do przypisanego im czynu zakwalifikowanego z art. 86 § 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. – przepadek na rzecz Skarbu Państwa wyrobów tytoniowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr 1/10 pod poz. 22 i 23 (k. 3663) oraz w wykazie dowodów rzeczowych nr 3/308/11 pod poz. 6,12,16 (k. 8660 – 8661), oraz w wykazie dowodów rzeczowych numer 9/308/11 poz. 28 (k. 16453) – poprzez zniszczenie;

28. na podstawie art. 30 § 3 k.k.s. orzekł na rzecz Skarbu Państwa względem oskarżonego M. B., co do czynu przypisanego mu w pkt. 10 sentencji wyroku – przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod poz. 18 i 19, to jest dokumentów dotyczących S. M. i firmy (...) (k. 8661), poprzez pozostawienie w aktach sprawy;

29. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. nakazał zwrócić oskarżonemu M. M. (2) dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych nr (...), pod poz. 3 - 21, 24 - 29 (k. 3662 - 3664) oraz w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod poz. 1 (k. 3666), z tym, iż dowody rzeczowe w postaci dokumentów nakazał zwrócić po uprzednim sporządzeniu kserokopii i załączeniu tych kserokopii do akt sprawy;

30. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. nakazał zwrócić oskarżonemu M. B. dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych nr (...), pod poz. 7, 15 i 21 (k. 8660 - 8661) z tym, iż dowody rzeczowe w postaci dokumentów nakazał zwrócić po uprzednim sporządzeniu kserokopii i załączeniu tych kserokopii do akt sprawy;

31. zasądził od oskarżonych: K. S., M. B. i D. D. T. koszty postępowania w łącznej kwocie po 370 (trzysta siedemdziesięciu) złotych, w tym opłatę w kwocie po 300 (trzysta) złotych, zaś od pozostałej części kosztów sądowych tych oskarżonych na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił; natomiast koszty postępowania przypadające na oskarżonych R. K. i M. M. (2) na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. przejął na Skarb Państwa;

32. zasądził solidarnie od oskarżonych K. S., M. B. oraz D. D. T. łącznie na rzecz pokrzywdzonych w sprawie (...) S.A. oraz P. B. S. kwotę 3.690 (trzech tysięcy sześciuset dziewięćdziesięciu) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Apelację od wyroku wnieśli obrońcy oskarżonych oraz prokurator.

Obrońca oskarżonego K. S. wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 258 § 1 k.k. poprzez przyjęcie, iż oskarżony brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej wspólnie z innymi oskarżonymi podczas, gdy żaden ze współoskarżonych nie potwierdził tego faktu, zaś oskarżonego M. B. oskarżony K. S. zna od dzieciństwa,
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, mający istotny wpływ na wydany wyrok, a przejawiający się tym, iż Sąd I instancji uznał, iż oskarżony działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej zajmującej się nielegalnym przemytem papierosów, podczas gdy samochód należący do oskarżonego został złapany tylko raz w dniu 16 lutego 2010 r., gdzie wówczas samochód ten został nieświadomie użyty przy pierwszym transporcie papierosów bez wiedzy oskarżonego,
3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, mający istotny wpływ na wydany wyrok, a przejawiający się tym, iż Sąd I instancji uznał, iż oskarżony działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej zajmującej się nielegalnym przemytem papierosów podczas, gdy żaden z oskarżonych ani świadków nie potwierdził tego faktu, nadto osoby te zeznały, iż nawet nie znają oskarżonego K. S.,
4. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, mający istotny wpływ na wydany wyrok, a przejawiający się tym, iż Sąd I instancji uznał, iż oskarżony brał udział we wszystkich przemytach objętych niniejszą sprawą, podczas gdy oskarżony nie podjął żadnych działań na podstawie, których można by mu przypisać udział we wszystkich przemytach.

Podnosząc powyższe zarzuty, wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

- 1) uniewinnienie oskarżonego K. S. od popełnienia zarzucanych mu czynów.

Obrońca oskarżonego M. B. na podstawie art. 425 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok w całości na korzyść oskarżonego M. B. tj. pkt. 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 27, 28, 31 i 32

Na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt. 2, 3 k.p.k. zarzucił:

I. obrazę przepisów postępowania a mianowicie art. 5 § 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. polegającą na uznaniu, że wina M. B. w aspekcie naruszenia dyspozycji art. 258 § 1 k.k., 305 ust. 3 ustawy prawo własności przemysłowej, 86 § 1 oraz 63 § 2 k.k.s. nie budzi wątpliwości, podczas gdy pojawiające się wątpliwości w zeznaniach D. J. (1) odnośnie przebiegu zdarzeń objętych zarzutami a także osoby oskarżonego, w szczególności braku indywidualizacji jego zachowania in tempore criminis - zostały rozstrzygnięte na jego niekorzyść oraz wbrew zasadzie swobodnej oceny dowodów, a w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych przez przyjęcie, że oskarżony popełnił zarzucane mu czyny,

II. obrazę przepisu postępowania a mianowicie art. 410 k.p.k. polegającą na oparciu orzeczenia o zaledwie część materiału dowodowego, wobec braku rekonstrukcji wydarzeń na podstawie wyjaśnień M. B. oraz świadków tj. D. J., G. S. i T. Ś. co istotne poprzez podawanie wersji sprzecznych bądź wykluczających oraz opartych na wiedzy pośredniej,

III. obrazę przepisu postępowania a mianowicie art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k. tj. wewnętrzną sprzeczność wyroku polegającą na nie wskazaniu przez Sąd Okręgowy w uzasadnieniu orzeczenia powodów dla których uznał wybiórcze aczkolwiek propabilistyczne fakty - de facto stanowiące jedynie poszlaki - świadczące o winie M. B.,

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k., art. 437 § 2 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie M. B. od czynów zarzucanych mu w pkt. XII, XIII i XIV aktu oskarżenia, ewentualnie przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego D. D. T. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. Błąd w ustaleniach faktycznych w rozumieniu art. 438 pkt 3 k.p.k. przyjęty za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, iż w niniejszej sprawie doszło do podrabiania znaków towarowych, w sytuacji, w której z opinii rzecznika patentowego wynika, iż nie jest on w stanie się wypowiedzieć czy zabezpieczone opakowania mają podrobione znaki.

2. Błąd w ustaleniach faktycznych w rozumieniu art. 438 pkt 3 k.p.k. przyjęty za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, iż oskarżony D. D. T. pełnił wiodącą rolę w przygotowaniu zakupu zabezpieczonych kontenerów papierosów.

3. Obrazę przepisów postępowania w rozumieniu art. 438 pkt 2 mającą wpływ na treść orzeczenia poprzez całkowity brak rozważań nad problemem zmiany treści wyjaśnień przez oskarżonego, w sytuacji, w której oskarżony w postpowaniu przygotowawczym złożył wyjaśnienia, natomiast w postępowaniu przed Sądem odmówił składania wyjaśnień.

4. Błąd w ustaleniach faktycznych w rozumieniu art. 438 pkt 3 k.p.k. przyjęty za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, iż w niniejszej sprawie nie występują okoliczności wyłączające winę D. D. T. na podstawie zasady terytorialności wyrażoną w art. 3 k.k.s

5. Błąd w ustaleniach faktycznych w rozumieniu art. 438 pkt 3 k.p.k. przyjęty za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, iż oskarżony był członkiem zorganizowanej grupy przestępczej, w sytuacji, w której z wyjaśnień oskarżonego jasno wynika, iż jego relacje ze współoskarżonymi jedynie miały charakter incydentalny i nie miały związku z zarzucanym mu czynem.

6. Błąd w ustaleniach faktycznych w rozumieniu art. 438 pkt 3 k.p.k. przyjęty za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, iż oskarżony z czynów mu zarzucanych uczynił sobie stałe źródło dochodu w sytuacji, w której realia niniejszej sprawy jasno wskazują, iż nie zachodzi przesłanka uzasadniająca powyższą tezę.

Podnosząc powyższe zarzuty, na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego.

Prokurator na zasadzie art. 425 k.p.k. i art. 444 k.p.k. zaskarżył wskazany wyrok:

- w stosunku do R. K. i M. M. (2) w całości a apelację w tym zakresie składa na niekorzyść w/w,

- w stosunku do K. S. i M. B. co do kary a apelację w tym zakresie składa na niekorzyść w/w.

Powołując się na przepis 438 pkt 3 i 4 k.p.k. wyrokowi zarzucił:

1) w części dotyczącej R. K. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku uniewinniającego w/w, mający wpływ na jego treść a polegający na uznaniu, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, iż wskazany oskarżony popełnił zarzucone mu przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. oraz z art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1,2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. albowiem według Sądu, jedyny dowód sprawstwa oskarżonego jakim są wyjaśnienia D. D. T., nie ma wiarygodnego charakteru, podczas gdy właściwa analiza materiału dowodowego w opisanym zakresie, w tym szczególności wyjaśnienia wskazanego podejrzanego, prowadzi do przeciwnego wniosku,

2) w części dotyczącej M. M. (2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku uniewinniającego w/w, mający wpływ na jego treść a polegający na uznaniu, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, iż wskazany oskarżony popełnił zarzucone mu przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. oraz z art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1,2 i 5 k.k.s. w zw. z art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., jak też z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 65 § 1 k.k. albowiem według Sądu, jedyny dowód sprawstwa oskarżonego jakim są zeznania celnika, który ujawnił przewóz papierosów objętych zarzutami, nie jest wystarczający do uznania, iż oskarżony wiedział, że przewozi nielegalne papierosy, podczas gdy właściwa analiza materiału dowodowego w opisanym zakresie, w tym szczególności zeznań wskazanego świadka oraz dokumentów z ujawnienia przewozu wskazanych papierosów w powiązaniu z okolicznościami powzięcia decyzji o przedmiotowym transporcie, prowadzi do przeciwnego wniosku,

3) w części dotyczącej K. S. rażąco niewspółmierność – łagodność orzeczonych kar pozbawienia wolności, zarówno jednostkowych: to jest za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. kary 1 roku pozbawienia wolności oraz grzywny stu stawek dziennych każda stawka po 200 złotych oraz za przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 65 § 1 k.k. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności, jak też w konsekwencji kary łącznej roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3, podczas gdy ocena okoliczności stojących u podstaw wymiaru kary w tym w szczególności wysoka społeczna szkodliwość przypisanych K. S. czynów oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, prowadzi do wniosku, iż karą pozbawienia wolności, która spełni stawiane jej cele będzie wymiar: za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. kary 9 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. kary 2 lat pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 65 § 1 k.k. kary 1 roku pozbawienia wolności, jak też w konsekwencji kary łącznej 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

4) w części dotyczącej M. B. rażąco niewspółmierność – łagodność orzeczonych kar pozbawienia wolności, zarówno jednostkowych: to jest za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 86 § 1 k.k.s. w zw. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. kary 1 roku pozbawienia wolności oraz grzywny stu stawek dziennych każda stawka po 200 złotych oraz za przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 65 § 1 k.k. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności, jak też w konsekwencji kary łącznej roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 5, podczas gdy ocena okoliczności stojących u podstaw wymiaru kary, w tym w szczególności wysoka społeczna szkodliwość przypisanych M. B. czynów oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, prowadzi do wniosku, iż karą pozbawienia wolności, która spełni stawiane jej

cele będzie wymierzenie mu: za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. kary 9 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 86 § 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 65 § 1 k.k. kary 1 roku pozbawienia wolności, jak też w konsekwencji kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wobec powyższego zarzutu, na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. i art. 437 § 1 i 2 k.p.k. wniósł o:

1) uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej R. K. oraz M. M. (2) i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie,

2) zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej:

- K. S. poprzez wymierzenie w/w kar pozbawienia wolności w następującym wymiarze:

za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. kary 9 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 86 § 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. kary 2 lat pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 65 § 1 k.k. kary 1 roku pozbawienia wolności, jak też konsekwencji kary łącznej 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- M. B. poprzez wymierzenie w/w kar pozbawienia wolności w następującym wymiarze:

za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. kary 9 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 86 § 1 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 65 § 1 k.k. kary 1 roku pozbawienia wolności, jak też w konsekwencji kary łącznej 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacje obrońców oskarżonych K. S., M. B. i D. D. T. w zakresie czynów im przypisanych z art. 258 § 1 kk i m.in. art. 86 § 1 kks nie są zasadne. Również apelacja prokuratora nie zasługuje na uwzględnienie, w tym odnośnie oskarżonych R. K. i M. M. (2), co do których nie przedstawiono argumentów mogących skutecznie podważyć stanowisko Sądu Okręgowego. W tym zakresie podzielając to stanowisko Sąd odwoławczy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Uwzględniając treść art. 457 § 2 kpk w zw. z art. 423 § a kpk w pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutów apelacji obrońców K. S., M. B. i D. D. T. oskarżonych w zakresie ww. czynów.

Dokonana w toku kontroli odwoławczej konfrontacja ustaleń faktycznych stanowiących podstawę zaskarżonego wyroku z zebranymi w sprawie dowodami nie potwierdziła zarzutów żadnej z apelacji. Sąd Okręgowy wszechstronnie i wnikliwie przeanalizował dowody zebrane w zakresie czynu zarzucanego oskarżonym z art. 258 § 1 kk, jak też w zakresie udziału w odpowiednio przypisanych przemytach papierosów z Chin, ilości tych papierosów, jak też wysokości nieuiszczonych należności publicznych. Dowody zebrane wobec każdego z oskarżonych zostały poddane ocenie w aspekcie zarzucanych im czynów i żadna z apelacji nie wykazała, mimo stawianych zarzutów, aby ocena ta wykraczała poza granice art. 7 kpk. Sąd ten wskazał jakie dowody i okoliczności z nich wynikające zadecydowały o ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę zaskarżonego wyroku wobec każdego z oskarżonych, okoliczności podnoszone w apelacjach zostały uwzględnione i to stanowisko Sądu zostało przekonująco umotywowane.

Dla Sądu I instancji oczywistym było, że oskarżony K. S. jeden raz zadysponował swoim samochodem i kierowcą – D. Z. (1) do odbioru i transportu przemyconych papierosów. Nie jest to jednak jedyna ujawniona w sprawie okoliczność odnośnie tego oskarżonego, co Sąd w sposób jednoznaczny wykazał w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Niecelowym jest ponowne przywoływanie dowodów i ich treści, natomiast zasadnym jest stwierdzenie, iż stanowisko Sądu I instancji w świetle tych wskazanych dowodów zasługuje na akceptację. Nie mogą budzić wątpliwości częste

kontakty telefoniczne tego oskarżonego z oskarżonym M. B., treść prowadzonych rozmów, jego działania i znajomość okoliczności, celów prowadzonej działalności przestępczej. I tak np. oskarżony M. B. w rozmowie telefonicznej z oskarżonym K. S. informuje go, że „brakuje” mu w dokumentacji firmy która byłaby fikcyjnym odbiorcą transportu de facto papierosów, to oskarżony K. S. instruuje M. B. odnośnie dokumentów przewozowych, to on ma wiedzę dotyczącą jednego z zatrzymanych transportów, jakie jest miejsce docelowe przemycanych papierosów, to on wysła swojego kierowcę D. Z. (2) do pomocy innemu kierowcy celem dokonania odprawy celnej, a także załatwia innego kierowcę niż swojego (M. M. (2)) do odbioru i transportu papierosów z drugiego przemytu (k 7908,9, 7921. 7929-7932, 7936, 5447). Te dowody uzyskane w toku kontroli operacyjnej apelacja zupełnie pomija, a to nie oznacza, iż dowody te nie istnieją i nie pozwalają na dokonanie ustaleń, które zostały uznane za stanowiące podstawę zaskarżonego wyroku.

Nie jest kwestionowane, że oskarżony K. S. prowadził firmę transportową, nie jest to jednak okoliczność, która mogłaby stanowić o zasadności zarzutu apelacji i wraz z pozostałymi powołanymi w apelacji przekonywać o zasadności jej wniosku.

Jeżeli chodzi o apelację obrońcy oskarżonego M. B. to jej autor nie zauważa rzeczywistych treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku, w którym Sąd Okręgowy precyzyjnie i jednoznacznie wykazał jakie dowody i dlaczego zadecydowały o rozstrzygnięciu. Sąd ten na podstawie zebranych, a wskazanych w uzasadnieniu, dowodów dokonał ustaleń co do roli oskarżonego M. B. w poszczególnych zdarzeniach, jego świadomości, celu działania i powiązań z pozostałymi osobami skazanymi bądź oskarżonymi w sprawie. Nastąpiło to po wnikliwej analizie zebranych w sprawie i wskazanych dowodów, nie tylko zeznań D. J. (1), a jakie dowody Sąd ten miał pominąć, to z apelacji nie wynika. Osobiste stanowisko jej autora odmienne od stanowiska Sądu Okręgowego wynikającego z analizy i zgodnej z art. 7 kpk oceny dowodów, nie przekonuje o jej zasadności. Również Sąd odwoławczy nie znalazł powodów, które uprawniały do zakwestionowania zaskarżonego wyroku w tym zakresie.

Również apelacja obrońcy oskarżonego D. D. T. nie przedstawia argumentów, które w omawianym zakresie mogłyby podważyć ustalenia Sądu I instancji. Wyjaśnienia tego oskarżonego wraz z powołanymi w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dowodami czynią ustalenia tego Sądu prawidłowymi i nie można przyjąć, aby obarczone były błędem. Działania oskarżonego mające miejsce na terenie Polski, jego rola w organizacji zakupu papierosów i w przemyśle papierosów, wbrew twierdzeniom skarżącego, prawidłowo uznana za istotną, dawały podstawę do uznania winy tego oskarżonego w zakresie jemu przypisanym. Sąd ten analizował wyjaśnienia oskarżonego, nie uszła uwagi tegoż Sądu zmiana jego postawy na rozprawie, co wbrew twierdzeniu apelacji, zostało rozważone, a w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wykazano z jakich przyczyn walor wiarygodności nadano wyjaśnieniom oskarżonego złożonym w toku postępowania przygotowawczego (str. 29-33 uzas.).

Jeżeli chodzi o argumenty tej apelacji dotyczące ustaleń odnośnie uczynienia sobie z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodu to są one bezprzedmiotowe, ponieważ nie zauważa autor apelacji, iż tego rodzaju przesłanka nie została wobec oskarżonego ustalona.

Odnośnie zarzutów apelacji obrońców oskarżonych K. S., M. B. i D. D. T. w zakresie czynu im przypisanego z art. 258 § 1 kk to żadna z apelacji nie wykazała, aby jej zarzuty były zasadne. Sąd Okręgowy uwzględnił całokształt okoliczności wynikających z przeprowadzonych dowodów, które analizował w aspekcie przesłanek ww. przepisu. Cytowana w apelacji obrońcy oskarżonego D. D. T. treść orzeczeń znajduje wyraz w rozważaniach Sądu I instancji zaprezentowanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (str.93-97). Sąd ten wykazał okoliczności, które zdecydowały o przypisaniu oskarżonym tego czynu, a żadna z apelacji nie przedstawiła argumentów, które mogłyby podważać ustalenia stanowiące podstawę zaskarżonego orzeczenia. Należy więc odwołać się do ustaleń Sądu Okręgowego poprzedzonych wnikliwą analizą dowodów, ich oceną zgodną z art. 7 kpk, co w sposób wszechstronny i znajdujący umotywowanie faktyczne oraz prawne przedstawiono w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Z powyższych względów zarzuty apelacji w zakresie wyżej omówionych czynów nie podlegały uwzględnieniu, bowiem nie wskazywały argumentów, które mogłyby podważyć skutecznie stanowisko Sądu Okręgowego, a i takich argumentów nie znalazł Sąd odwoławczy. Kara orzeczona wobec oskarżonych niewątpliwie nie jest surowa, jednak

aby uznać w tym zakresie apelację prokuratora za zasadną należało by zgodzić się z podniesionymi argumentami, co ze względu na ich skuteczność nie mogło nastąpić. Można jedynie zwrócić uwagę, że wewnętrzna jak i zewnętrzna sprawiedliwość wyroku, na co wskazuje Sąd I instancji, nie jest okolicznością, która pozostaje bez wpływu na rozstrzygnięcie, a tym bardziej jeżeli kształtuje ją również stanowisko prokuratora wyrażone wobec współsprawców przedmiotowych czynów. Nie jest bowiem tak, iż instytucje z art. 335 kpk czy art. 387 kpk, na których zastosowanie ma wpływ prokurator, zwalniają od przestrzegania reguł wymiaru kary i uwzględniania ustawowych jej celów.

W związku powyższym bezspornym jest, że oskarżeni K. S., M. B. i D. D. T. brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej i w jej ramach dokonali przypisanych im odpowiednio przemytów papierosów m.in. w dniu 20 marca 2010 r. opatrzonych podrobionymi znakami towarowymi (...) nadto oskarżeni K. S. i M. B. w dniu 27 maja 2010 r. oznakowanych podrobionymi znakami towarowymi (...).

Obrońca oskarżonego D. D. T. odwołując się do wypowiedzi rzecznika patentowego zakwestionował w apelacji ustalenia Sądu Okręgowego, co do tego, iż „doszło do podrabiania znaków towarowych” na opakowaniach zabezpieczonych papierosów. Trzeba zauważyć, co pomija skarżący, że Sąd przyjął za podstawę ustaleń w aspekcie czynu z art. 305 ustawy prawo własności przemysłowej zeznania P. N., który jednoznacznie stwierdził i wykazał, iż znaki towarowe w zakresie zatrzymanych papierosów w paczkach stosowane przez firmę (...) zostały na nich podrobione.

Odnosnie tego czynu zarzucanego oskarżonym, poza zarzutami apelacji, stwierdzić przede wszystkim trzeba, że przestępstwo z art. 305 ustawy prawo własności przemysłowej można popełnić wyłącznie umyślnie. W przypadku tego przestępstwa w postaci dokonywania obrotu towarami (np. papierosami) sprawca musi działać w zamiarze bezpośrednim bądź ewentualnym, innymi słowy musi chcieć lub godzić się na to, że nie mając do tego uprawnień dokonuje obrotu towarami oznaczonymi podrobionym znakiem towarowym. W obu przypadkach sprawca musi mieć świadomość tego, że dokonuje czynności w odniesieniu do znaku towarowego, którego nie ma prawa używać, musi mieć więc świadomość co do charakterystyki towarów stanowiących przedmiot czynności wykonawczej.

Sąd Okręgowy, jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku, powyższe pozostawił poza swoim zainteresowaniem i tym samym nie dokonał ustaleń, które pozwoliłyby na przypisanie oskarżonym popełnienie tego czynu. Sąd ten uznał niejako automatycznie, że skoro papierosy objęte zarzutami jako przedmiot przemytu były opatrzone podrobionymi znakami towarowymi to oskarżeni dopuścili się zarzucanego im czynu z art. 305 ust. 3 ustawy prawo własności przemysłowej. Nie można uznać, aby tak uproszczona ocena mogła zdeterminować treść ostatecznego rozstrzygnięcia co do sprawstwa oskarżonych. Brak ustaleń w przedmiotowym zakresie może wynikać z tego, iż w sprawie brak jest dowodów, a z dowodów zebranych w sprawie nie wynikają okoliczności, które uprawniałyby do uznania, iż oskarżeni K. S., M. B. i D. D. T. mieli świadomości, iż przemycane papierosy były lub mogły być, na co się godzili, oznaczone podrobionymi znakami towarowymi. Sam fakt nielegalnego przywozu papierosów z Chin, gdzie zostały, jak ustalił Sąd I instancji, legalnie wyprodukowane, nie może prowadzić do wniosku o istnieniu u oskarżonych świadomości, że zostały one oznakowane podrobionymi znakami towarowymi, a w niniejszym przypadku znakami zastrzeżonymi przez firmę (...).

Niewątpliwie mieli oni wiedzę, iż papierosy są sprowadzane z Chin, że nie będzie realizowany obowiązek celny, natomiast nie ujawniono i nie wykazano, aby mieli bądź mogli mieć wiedzę, iż będą one oznakowane podrobionymi znakami towarowymi i aby finalnie tego rodzaju wiedzę mieli. W związku z tym należy stwierdzić, że brak ustaleń w podstawowym dla odpowiedzialności oskarżonych zakresie, ze względu na kierunek apelacji, musi prowadzić do uniewinnienia oskarżonych K. S., M. B. i D. D. T. od dokonania przypisanego im czynu z art. 305 ust. 3 ustawy prawo własności przemysłowej w zw. z art. 65 § 1 kk i w konsekwencji uchylenia orzeczeń przyjmujących za podstawę rozstrzygnięcia art. 46 § 2 kk.

Rozstrzygnięcie to obligowało Sąd odwoławczy do orzeczenia wobec oskarżonych K. S., M. B. i D. D. T. nowej kary, którą orzeczono przy zastosowaniu reguł i okoliczności wskazanych przez Sąd Okręgowy, a także uwag powyżej

zaprezentowanych. Tę samą zasadę Sąd był zobligowany zastosować w zakresie orzeczenia o wydatkach sądowych i opłacie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.